

ABSTRACTS-ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

Developmental perspectives, socio-economical reforms and university policy in the Greek Middle-War.

NIKOS E. PAPADAKIS

Lecturer at the University of Crete

The paper deals with one of the more interesting periods regarding the Greek Higher Education Policy: *Greek Middle-War and especially 1920-1932*. The focus is on the efforts towards the widening of the Higher Education System, while we attempt to analyze the social, economical and (mainly) the political aspects and focal points of this enlargement (contextuallization of the examined educational policy). Special emphasis is laid on

- the new- established Institutes, namely the University of Thessaloniki and the “Panteion” Faculty of Political Sciences and
- the three Institutes that were transformed in Higher Institutes (equally to Universities), namely the Higher Faculty of Arts, the Higher Faculty of Economical and Commercial Sciences and the Higher Faculty of Geoponic Sciences.

The University in the context of the Late Modernity

DIMITRIOS KOTROGIANNOS

Professor at the University of Crete

The essay is concerned with the transformations of the University in the late modern condition and more specifically with the changes concerning knowledge both as teaching subject and researching “product”. Special emphasis is laid on the role of “employability” and the impact of the new “knowledge economy” and the subsequent “professionalization” of knowledge.

Lifelong Education and Greek University: Participation of Tertiary Education Institutions in Continuing Training System

THANASSIS KARALIS

PhD in Education,

Laboratory of Continuing Education & Training,

Department of Primary Education, University of Patras

During the implementation of 1st Community Support Framework in Greece, Community funds in human resources area were directed to public sector institutions, non-profit organizations and Local Authorities. Several institutions of tertiary education implemented programs of continuing training, expanding at the same time their activities to a new field. During the 2nd Community Support Framework, a continuing training system was developed in Greece, based on Community funds and specifications. The high participation rates of private training institutions and the reduction of public sector's participation are the main characteristics of this system.

In this paper we examine the implications of this turn, to the

participation of tertiary education in the continuing training system. As it is concluded from the analysis of quantitative data, a side-effect of the privatization of continuing training system is the elimination of tertiary education institutions' participation. This participation is extremely low, and the continuing training system is not anymore a privileged field for lifelong education activities by tertiary education institutions.

University whatever the age.

From the social utopia to the constraints of effectiveness?

JEAN-ÉMILE CHARLIER

Professor

Groupe de recherche sociologie action sens (GReSAS)

Facultés Universitaires Catholiques de Mons (FUCaM)

CÉLINE MAHIEU

Groupe de recherche sociologie action sens (GReSAS)

Facultés Universitaires Catholiques de Mons (FUCaM)

FRÉDÉRIC MOENS

Professor

Groupe de recherche sociologie action sens (GReSAS)

Facultés Universitaires Catholiques de Mons (FUCaM)

The present paper deals with the historical and institutional structure of the educational field in the European Countries, focusing on the case of Belgium. In the Belgian case, Education wasn't directly "asked" to create and establish a unified national identity. Due to the existent cultural, social, philosophical and linguistic divides and the subsequent pluralistic constitution of the Belgian "consociative" democracy, educational institutes have been integrated to the pillars' logic and asked to sustain the services that were essential for the

Διεύρυνοντας την “σκέπην της σοφίας”. Αναπτυξιακή προοπτική, κοινωνικό-οικονομικές μεταρρυθμίσεις και πανεπιστημιακή πολιτική στο Μεσοπόλεμο: Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, ΑΣΚΤ, Ανώτατη Γεωπονική Σχολή, ΑΣΟΕΕ και Πάντειος

ΝΙΚΟΣ Ε. ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ

*Λέκτορας Κοινωνικής & Εκπαιδευτικής Πολιτικής
Τμήμα Πολιτικής Επιστήμης
Πανεπιστήμιο Κρήτης*

Η παρούσα μελέτη εστιάζει στο πρώτο συνολικό εγχείρημα διεύρυνσης της Ανώτατης Εκπαίδευσης, που λαμβάνει χώρα σε μια από τις πλέον ενδιαφέρουσες περιόδους της ελληνικής ιστορίας, στο Μεσοπόλεμο (και κατά μείζονα λόγο την περίοδο 1920- 1932, συνδεόμενη καθοριστικά με τις κυβερνήσεις Βενιζέλου κι ειδικότερα με την τελευταία περίοδο διακυβέρνησης της χώρας από το Κόμμα Φιλελευθέρων). Το εν λόγω εγχείρημα επιχειρείται να συγκειμενοποιηθεί, με αποτέλεσμα έμφαση να δίδεται και στις κοινωνικές, οικονομικές και κυρίως πολιτικές διαστάσεις της διεύρυνσης, αλλά και τη σχέση της τελευταίας τόσο με τις (θεωρούμενες ως) «εθνικές» προτεραιότητες όσο και με τη δεδομένη οργάνωση συμφερόντων. Ο ερευνητικός φακός στρέφεται αναπόφευκτα στις περιπτώσεις των δυο ιδρυθέντων εκείνη την περίοδο ιδρυμάτων, ήτοι του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης και της Παντείου, αλλά και των τριών τότε ανωτατικοποιούμενων ιδρυμάτων, δηλαδή της ΑΣΚΤ, της ΑΣΟΕΕ και της Γεωπονικής Σχολής.

Το Πανεπιστήμιο στην εποχή της «απασχολησιμότητας»: Ιστορία, πραγματικότητα και επίφαση

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΤΡΟΓΙΑΝΝΟΣ

*Αν. Καθηγητής Πολιτικής Φιλοσοφίας
Τμήμα Πολιτικής Επιστήμης
Πανεπιστήμιο Κρήτης*

Η παρούσα μελέτη εξετάζει τους μετασχηματισμούς που υφίσταται το Πανεπιστήμιο κι ειδικότερα οι εκφάνσεις του που αφορούν στη γνώση ως αντικείμενο διδασκαλίας και «προϊόν» έρευνας, στην εποχή της ύστερης νεωτερικότητας. Έμφαση δίδεται στο ρόλο της απασχολησιμότητας και στις επιπτώσεις της νέας «οικονομίας της γνώσης» και της συνακόλουθης «επαγγελματοποίησης» της γνώσης.

**Δια βίου εκπαίδευση και ελληνικό πανεπιστήμιο:
Η συμμετοχή των ιδρυμάτων τριτοβάθμιας εκπαίδευσης στο
σύστημα συνεχιζόμενης κατάρτισης**

ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΡΑΛΗΣ

*Δρ. Επιστημών της Αγωγής,
Εργαστήριο Συνεχιζόμενης Εκπαίδευσης & Κατάρτισης
Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης
Πανεπιστήμιο Πατρών*

Κατά τη διάρκεια της υλοποίησης του Α' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης (ΚΠΣ) οι κοινοτικές χρηματοδοτήσεις στον τομέα των ανθρώπινων πόρων, κατευθύνονται προς τους φορείς του δημόσιου και ευρύτερου δημόσιου τομέα, στους φορείς μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα και στους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Αρκετά ιδρύματα τριτοβάθμιας εκπαίδευσης υλοποιούν προγράμματα συνεχιζόμενης επαγγελματικής κατάρτισης, διευρύνοντας τους τομείς δραστηριότητάς τους σε

ένα νέο πεδίο.

Κατά τη διάρκεια του Β' ΚΠΣ και με βάση τις κοινοτικές χρηματοδοτήσεις και προδιαγραφές, αναπτύσσεται στην Ελλάδα το σύστημα συνεχιζόμενης επαγγελματικής κατάρτισης, βασικό χαρακτηριστικό του οποίου είναι η στροφή προς τους ιδιωτικούς φορείς κατάρτισης και η συνακόλουθη συρρίκνωση της συμμετοχής των φορέων του δημόσιου και ευρύτερου δημόσιου τομέα.

Στην εργασία διερευνώνται οι επιπτώσεις της εφαρμογής της κοινοτικής πολιτικής στον τομέα των ανθρώπινων πόρων (κατά τη διάρκεια του Β' ΚΠΣ, αλλά και κατά την πρώτη φάση εφαρμογής του Γ' ΚΠΣ) στη συμμετοχή της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης στο σύστημα συνεχιζόμενης επαγγελματικής κατάρτισης. Όπως προκύπτει, με βάση την ανάλυση ποσοτικών στοιχείων, ένα παράπλευρο αποτέλεσμα της ιδιωτικοποίησης του συστήματος συνεχιζόμενης επαγγελματικής κατάρτισης είναι η συρρίκνωση της συμμετοχής των ιδρυμάτων τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Η συμμετοχή αυτή κινείται σε εξαιρετικά χαμηλά επίπεδα και οι σχετικές δραστηριότητες παύουν ουσιαστικά να αποτελούν τομέα δραστηριότητας των ιδρυμάτων τριτοβάθμιας εκπαίδευσης.

Ένα Πανεπιστήμιο πέραν της ηλικίας.
Από την κοινωνική ουτοπία στις δεσμεύσεις της
αποτελεσματικότητας;

JEAN-ÉMILE CHARLIER

Professor

CÉLINE MAHIEU

Candidate PhD

FRÉDÉRIC MOENS

Professor

Η μελέτη εστιάζει στην ιστορική και θεσμική δόμηση του εκπαιδευτικού πεδίου στις Ευρωπαϊκές χώρες, εξετάζοντας την «ειδική» περίπτωση του Βελγίου. Στο τελευταίο, λόγω της πλουραλιστικής του σύνθεσης και του ιδιάζοντος πολιτικού συστήματος, η εκπαίδευση δεν κλήθηκε ιστορικά να δημιουργήσει εθνική ταυτότητα (με τους παραδοσιακούς όρους) αλλά να λειτουργήσει μέσα στη λογική των πυλώνων. Όπως καθίσταται φανερό, ο κοινωνικός ρόλος του εκπαιδευτικού θεσμού μεταβάλλεται μαζί με τις διεθνείς κοινωνικές και πολιτικές εξελίξεις, στρέφοντας το ενδιαφέρον στο μέλλον της πανεπιστημιακής εκπαίδευσης ενηλίκων και στη Δια Βίου Μάθηση, η οποία ενδέχεται να λειτουργήσει ακόμα και αποδομητικά στην πολιτική και κοινωνική οργάνωση του βελγικού Κράτους. Μια τέτοια εξέλιξη (ηγεμονία της Δια- Βίου Μάθησης) νομιμοποιεί την έμφαση στην ανάγκη για μετρήσιμη αποτελεσματικότητα των εκπαιδευτικών συστημάτων και ενθαρρύνει την αποδοχή της οπτικής των Διεθνών Οργανισμών (όπως ο ΟΟΣΑ) και των συναφών νεόδμητων κανονιστικών πλαισίων (π.χ. Συνθήκη της Μπολόνια). Φαίνεται δε, σε διεθνές επίπεδο,

- να μετατρέπει το δικαίωμα σε δια- βίου εκπαίδευση (με τους όρους των πονέρων της δεκαετίας του '20) σε υποχρέωση για

δια- βίου μάθηση,

- να επικαθορίζει την τελευταία με οικονομικούς και τεχνικούς- επαγγελματικούς όρους, αποστερώντας την από την υποστατική της σχέση με την κοινωνική χειραφέτηση και τελικά

- να αναθέτει την ευθύνη για συνεχή κατάρτιση στα ίδια τα άτομα, επιμένοντας συγχρόνως στην ανάγκη προσαρμογής της εκπαίδευσης στα δεδομένα της Αγοράς.